

Posudek oponentky diplomové práce

Diplomant: Tomáš H a s m a n

Téma: Nabývání vlastních akcií a finanční asistence

Rozsah: 50 stran vlastního textu

---

1. Volba tématu a jeho aktuálnost

Téma zvolené uchazečem pro jeho diplomovou práci je nepochybně aktuální. Právní podmínky kapitálových operací, které činí akciová společnost i společnost s ručením omezeným (včetně nabývání vlastních akcií, příp. obchodních podílů a finanční asistence) jsou zajímavé jak z tuzemského, tak evropského pohledu a zpracování této problematiky otvírá řadu otázek, jejichž řešení i v rámci diplomové práce může být přínosné. Proto lze diplomantovu výběru přisvědčit.

2. Rozsah práce

Rozsah diplomové práce činí 50 stran vlastního textu. Diplomová práce tudíž v tomto ohledu splňuje požadavky stanovené příslušným opatřením děkana č. 7 z roku 2010.

3. Struktura práce a použité metody zpracování

Autor rozdělil svůj diplomní text do dvou základních částí. V první se zaměřil na programy zpětných odkupů vlastních akcií na regulovaných trzích. Druhá část je věnována evropské a dále platné a (velmi stručně) i budoucí české úpravě finanční asistence. Takto zvolená struktura práce je logická a přehledná. Za neorganické ale považuji zařazení subkapitoly „Úvahy o podstatě řešení úpravy finanční asistence“, do které autor zařadil stručné pojednání o problémech zmocnění, soft law a hard law, Zelené knize (o corporate governance). Závěr práce, kde lze očekávat shrnutí hlavních myšlenek, k nimž diplomant dospěl, je spíše opětovným popisem cílů, resp. zpracovávaných témat.

Avizováno je použití metody jazykového, logického, teleologického a syntetického výkladu. Dále též srovnávací metoda v geografickém smyslu (s. 6). Místo toho diplomant

postupuje metodou popisu předpisu evropského či tuzemského práva, který doprovází kritickými glosami a relativně širokými ekonomicky zaměřenými úvahami de lege ferenda. Použití deklarovaných metod autor zůstal dlužen (viz níže).

4. Hodnocení obsahové stránky

Diplomant si v úvodu práce stanovil velmi ambiciózní cíle. Pominu-li dílčí, pak za hlavní a zásadní cíl, pokud jde o první tématický okruh, si vzal nalezení *příčiny* hlavních rozdílů v evropském pojetí zpětných odkupů a v pojetí v USA. Hodnotím-li první část práce právě z tohoto úhlu pohledu (autor text na s. 31 zakončil bez dalšího pojednáním o právní úpravě zpětných odkupů v Evropě pro futuro), pak v ní řešení této otázky nenalézám, pokud se nespokojím jen s velmi obecným konstatováním o koncepci reálné tvorby a udržení základního kapitálu ovládající evropské právo. Odpověď je ale podstatně složitější, promítá se do ní řada faktorů, které autor v práci vůbec nezmiňuje. Zaměřuje se (pokud jde o evropskou úpravu) na popis obsahu Druhé směrnice (str. 16 a 17 výlučně) a obdobně Směrnice o zneužívání trhu a nařízení o bezpečném přístavu. Je ale současně třeba uznat, že vhodnost, resp. spíše nevhodnost, evropské úpravy současně kriticky glosuje. Také mu nelze upřít podrobnější seznámení s problematikou, zájem o ni, kritický náhled. Pro autora mluví i velmi patrná snaha o posouzení ekonomických souvislosti zvolených právních řešení. Slibovaný analytický, logický, komparatistický pohled však v práci nenalézám, stejně tak ani srovnávací závěry (s výjimkou drobných srovnávacích všeobecných poznámek, jako např. na s. 30). Zůstaneme-li u hodnocení první části práce, pak hned na jejím počátku uvádí diplomant přehled „metod“ zpětných odkupů. Souhlasím s tím, že diplomová práce se má specializovat na užší problematiku, což umožňuje autorovi hlubší zkoumání. V úvodní části je ale třeba téma umístit do širších souvislostí, což uchazeč učinil jen částečně. Měly být uvedeny všechny, resp. většina právních technik, resp. podmínek, na jejichž základě společnost může odkupovat své akcie. Postrádám proto v tomto výčtu například tzv. zpětvkupitelné akcie (jejich vydávání umožňuje Druhá směrnice a využívají i některé evropské právní řády). O nichž se autor jen letmo zmínil v na jedné z následujících stránek. S autorovou poznámkou na s. 12 o motivech přijetí Druhé směrnice souhlasím.

To, co bylo řečeno o naplnění vytyčeného cíle, platí v zásadě i pro druhou část práce, která měla, podle autora, předložit obecnou komplexní úvahu o podstatě institutu finanční asistence. I zde se autor koncentruje především na posuzování ekonomických souvislostí poskytování finanční asistence a na ekonomická rizika s ní spojená. Právní otázky ale také

zařadil (s. 45 a násl). K funkcím finanční asistence lze poznamenat, že má být akcentována především ochrana věřitele, resp. má na ni být kladen stejný důraz, jako na ochranu zájmu dalších zainteresovaných osob. Z práce je vidět, autor má před očima především zájem společnosti, akcionářů a členů orgánů (viz s. 33, 37, 44). Subkapitola „Zhodnocení finanční asistence“ obsahuje jen dva odstavce, z nichž v prvním je citován Wymeersch (bez komentáře) a druhý obecně prohlašuje potřebu vyvážení zájmů (společnosti, členů orgánů a akcionářů) za základ finanční asistence a odkazuje na problém zmocnění (s. 44 a násl.), čímž ale odvádí pojednávanou problematiku stranou, nebudeme-li akceptovat jako dostatečnou obecnou námitku, že dobrá správa a řízení se projeví i v rozhodování o finanční asistenci. Pro obhajobu doporučuji, aby se autor zamyslel, má-li dostát slibu komplexního pohledu, do jaké míry do evropské úpravy Druhé směrnice a zejména pak úpravy finanční asistence prosakují anglosaské prvky.

Z dílčích připomínek lze poznamenat, že pohled na společnost jako na společné podnikání společníků (s. 33) by platilo spíše pro osobní společnosti a evokuje anglosaskou provenienci, na s. 9 poslední odstavec subkapitoly 1.4. je chybný závěr. Z hlediska terminologického by bylo vhodnější pracovat s výrazy „veřejná“ a „soukromá“ akciová společnost.

5. Terminologie, formální stránka práce, práce s prameny

Diplomová práce má po formální stránce vcelku dobrou úroveň. Vyskytují se v ní ale místy i gramatické chyby (např. s. 11, posl. odstavec) a anglicizmy.

6. Prameny a práce s literaturou

Seznam literatury je poměrně úzký a na odbornou literaturu autor odkazuje jen sporadicky.

7. Závěr

Diplomant slibuje neotřelý způsob zpracování tématu slučující posouzení legislativní techniky (což si vysvětlují jako slib právní analýzy) a praktických dopadů. Je třeba uznat, že téma je skutečně aktuální a lze říci, že i neotřelé. Ambici sloučení právně analytického pohledu a praktických dopadů ale diplomant nenaplnit. Úspěšnější byl přitom v plnění svého druhého úkolů, tudíž hodnocení praktických souvislostí právní úpravy. Diplomantovu snahu o

nalézání širších (i když převážně jen ekonomických) souvislostí právní úpravy hodnotím pozitivně.

Přes uvedené výhrady mám za to, že diplomová práce splňuje požadavky kladené na tento typ odborného textu. Doporučuji hodnotit ji známkou „dobře“ až „velmi dobře“ v závislosti na vystoupení autora při obhajobě.

Praha, 15.1.2012

prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
oponentka